

ZARZĄDZENIE Nr 2183/2018
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
z dnia 24.08.2018 r.

**w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA
z dnia

w sprawie nazw ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432) uchwała się co następuje:

- § 1. Nadaje się nazwę ul. prof. Włodzimierza Demetrykiewicza dla bezimiennej drogi znajdującej się na terenie Kampusu UJ w Krakowie, położonej w Dzielnicy VIII Dębniki /działki numer: 422/1, 423/2, 421/6, 425/14, 425/11, 425/16 obręb 7 jednostka ewidencyjna Podgórze/
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nazwanie jednej z ulic, placów, skwerów w Krakowie imieniem prof. Włodzimierza Demetrykiewicza wystąpili: Muzeum Archeologicznego w Krakowie oraz Pan Bogusław Kosior Radny Miasta Krakowa. Wniosek o upamiętnienie postaci prof. Włodzimierza Demetrykiewicza został poparty przez prof. dr hab. med. Wojciecha Nowaka, Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Wniosek otrzymał pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa przy Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa decydującego każdorazowo w tego typu sprawach z upoważnienia Komisji.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Krótką biografia proponowanego patrona

Włodzimierz Józef Demetrykiewicz (ur. 9 września 1859 w Złoczowie, zm. 13 kwietnia 1937 w Krakowie) – archeolog polski, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Był synem Józefa (1828-1881, lekarz) i Antoniny z Kuszpeńskich. Uczęszczał do szkół powszechnych i średniej w Rzeszowie i gimnazjum w Tarnowie, w latach 1878-1884 studiował prawo, a 1884-1887 historię sztuki na UJ; w 1884 obronił doktorat praw na UJ po przedstawieniu pracy *Konserwatorstwo dla zabytków archeologicznych. Rzecz ze stanowiska dziejów kultury i nauki porównawczej prawa*. Uzupełniał studia z historii sztuki na uniwersytecie w Wiedniu (1890-1891), następnie podjął pracę konserwatora zabytków starożytnych w Urzędzie Konserwatorskim w Krakowie (1891-1912). W 1902 został docentem w Gabinetie Archeologicznym UJ; od 1907 był profesorem tytularnym i prowadził wykłady z archeologii pradziejowej Polski. W 1919 został profesorem nadzwyczajnym i kierownikiem Katedry Prehistorii, w 1921 profesorem zwyczajnym i dyrektorem Zakładu Prehistorii. Od 1921 kierował Muzeum Archeologicznym PAU (do 1928 kierownik, następnie dyrektor). W 1903 został członkiem-korespondentem, w 1930 członkiem czynnym PAU (wcześniej AU); brał udział w pracach Komisji Archeologicznej AU, Komisji Historii Sztuki AU (sekretarz), Komisji Antropologicznej AU (sekretarz), Komisji Antropologii i Prehistorii PAU (przewodniczący). Był członkiem-korespondentem Komisji Centralnej w Wiedniu dla Badania i Konserwacji Zabytków (1887), sekretarzem Grona Konserwatorów z Galicji Zachodniej (1890-1895), członkiem-korespondentem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (1916), członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Prehistorycznego (1924), członkiem Towarzystwa Antropologicznego w Wiedniu, członkiem Towarzystwa Starożytników w Królewcu, członkiem honorowym Sekcji Archeologicznej Muzeum Królewskiego w Pradze, członkiem honorowym Towarzystwa Opieki nad Polskimi Zabytkami Sztuki i Kultury. Został uhonorowany m.in. Krzyżem Komandorskim Orderu Polonia Restituta (1928), Krzyżem Kawalerskim Orderu Franciszka Józefa, Złotym Krzyżem Zasługi (1936).

W badaniach naukowych zajmował się archeologią pradziejową Małopolski, ochroną prawną zabytków sztuki, konserwacją zabytków, muzealnictwem i historią architektury Krakowa. Jako pierwszy dokonał gruntownych badań nad okresem lateńskim w Małopolsce; przedstawił próbę syntezy prahistorii Galicji; prowadził badania nad paleolitem polskim oraz tarnobrzeską grupą kultury łużyckiej. Przyczynił się do zachowania gotyckiej budowli kościelnej w Tarnowie; przeprowadził inwentaryzację zabytków prahistorycznych w Polsce, domagał się sprawowania opieki nad zabytkami sztuki wyłącznie przez wyspecjalizowane urzędy konserwatorskie. W latach 1896-1919 redagował "Materiały Antropologiczno-Archeologiczne i Etnograficzne AU w Krakowie". W gronie jego uczniów byli m.in. Włodzimierz Antoniewicz, Roman Grodecki i Leon Kozłowski.]